

Dr. Gedei József

Felső-Jászság országgyűlési képviselője
5101 Jászszerény, Pf.: 147 . Tel/fax: 57/401-389

Országgyűlés Hivatala

Dr. Szili Katalinnak
az Országgyűlés elnökének

Irományszám: K/18055.

Írásbeli kérdés

Helyben

Érkezett: 2005 NOV 02.

TISZTELT ELNÖK ASSZONY!

A Házsabály 118. §-a alapján bejelentem, hogy kérdést kívánok feltenni

Dr. Rác Jenő
egészségügyi miniszterhez

„Mi az oka annak, hogy Magyarországon a csontvelődonor regiszter bővülése a nemzetközi gyakorlattal ellentétben igen lassan halad? Szemléleti, anyagi, szervezési okai vannak-e annak, hogy a jelentkező donorokat gyakran nem regisztrálják? Mire fordították a regiszter felállítására és működtetésére céljára nyújtott 800 millió forint költségvetési támogatást? Milyen lépéseket tervez a tárca a Magyar Csontvelődonor Regiszter bővítésére?”

címmel.

A vérképző őssejt-átültetés (csontvelő-átültetés) világszerte évtizedek óta sikerrel alkalmazott eljárás számos hematológiai és egyéb veleszületett, illetve rosszindulatú betegség kezelésében. Magyarországon 2004-ben, 5 központban mintegy 250 átültetés történt. Az allogén őssejt-átültetés technikája az utóbbi évtizedben nagymértékben fejlődött, a beavatkozás egyre nagyobb biztonsággal és eredményességgel végezhető az egyéb módon nem gyógyítható betegségekben. A beavatkozás korlátját jelenleg elsősorban a megfelelő, szöveti típusban egyező családi donor hiánya jelenti. Családi donor hiányában az úgynevezett szöveti típusban (HLA) egyező nem rokon (idegen) donorkeresés és transzplantáció indokolt. A szöveti (transzplantációs) antigének nagyfokú változatossága miatt az idegen donorkeresés (és találás) feltétele a megfelelő nagyságú donor regiszterek (donorbankok) létrehozása és fenntartása. Magyarországon ez a munka 1990-ben indult meg, azonban a folyamat mindezidáig igen lassan halad, jóllehet 2002 óta a regiszter felállítására és működtetésére költségvetési támogatást is élvez (2 év alatt 800 millió forint). Ennek ellenére ma Magyarországon mindössze 5000 regisztrált önkéntes csontvelődonort tartanak nyilván, míg például Csehországban több mint 18 ezer, Németországban 2,5 millió, szerte a világban 10 millió donort regisztráltak. A nemzetközi hálózatnak Magyarország is tagja, ennek köszönhetően, 1990 óta Magyarországon 101 idegen donoros transzplantációt végeztek. Sajnos e transzplantációkból mindössze 2 alkalommal (2/101) volt a donor magyar állampolgár, a csontvelők többsége Németországból (67/101) származott.

Figyelembe véve azt a tényt, hogy a (1) külföldi donorral végzett átültetések költsége magasabb és a szervezés hosszabb időt vesz igénybe, (2) a magyar népesség számára a genetikai hasonlóság miatt Magyarországon nagyobb valószínűséggel lehetne donort találni, illetve (3) hogy jelenleg is mintegy 50 gyermek, és hasonló nagyságrendű felnőtt beteg vár nem rokon donorra, a Magyar Csontvelődonor Regiszter sürgős bővítésére lenne szükség.

A várólista hosszú, és ~~a sajnos~~ gyorsan változik. Betegek halnak meg átültetés nélkül, és újabb, gyógyulásban reménykedő betegek kerülnek fel rá. A regiszter bővítésének egyik lehetősége, hogy a donorra váró személyek környezete – felismerve a segítség e formáját – donornak jelentkezik. Egyrésztől öröndetes, hogy egyre több segítőkész ember jelentkezik önkéntes donornak, másrésztől aggodalomra ad okot, hogy a jelentkezésekre az illetékesek gyakran nem is reagálnak, vérvételre, kivizsgálásra e személyeket nem rendelik be.

A fentiek alapján tisztelettel kérdezem Miniszter Urat:

„Mi az oka annak, hogy Magyarországon a csontvelődonor regiszter bővülése a nemzetközi gyakorlattal ellentétben igen lassan halad? Szemléleti, anyagi, szervezési okai vannak-e annak, hogy a jelentkező donorokat gyakran nem regisztrálják? Mire fordították a regiszter felállítására és működtetésére céljára nyújtott 800 millió forint költségvetési támogatást? Milyen lépéseket tervez a tárca a Magyar Csontvelődonor Regiszter bővítésére?”

Várom Miniszter Úr megtisztelő válaszát!

Jászberény, 2005. november 01.

Dr. Gedei József
MSZP